

Naturalisatie van Aberdeen, Ronald Danny
en 18 anderen

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Ronald Danny Aberdeen en 18 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

De Britse verzoeker Ronald Danny Aberdeen, genoemd in artikel 1, onder 1, werd in 1919 te Malacca (Federatie van Malaya) geboren. Na gedurende zestien jaar in Indonesië te hebben gewoond, vestigde hij zich in 1954 met zijn gezin in ons land. Verzoeker is gehuwd met een van oorsprong Nederlandse vrouw; hij is in onze samenleving opgenomen. Als boekhouder voorziet hij in het onderhoud van zich en de zijnen.

In artikel 1, onder 2, wordt voorgedragen de oud-Nederlander Adrianus Antonius van Gils. Deze werd in 1909 te Terheijden (Noordbrabant) geboren. Verzoeker, die ten tijde van de soevereiniteitsoverdracht als missionaris in Indonesië verbleef, opteerde voor de Indonesische nationaliteit. In 1954 moest hij op medisch advies de tropen verlaten en vestigde hij zich weer in ons land. Adressant zou gaarne in zijn oorspronkelijke nationaliteit worden hersteld. Hij maakt deel uit van een kloostergemeenschap.

De Duitse verzoeker Fritz Peter Heidsiek, genoemd in artikel 1, onder 3, werd in 1940 te Seppensen (Duitsland) geboren en verblijft van zijn zevende levensjaar af in ons land. Hij is sedert 1959 gehuwd met een Nederlandse vrouw en voelt zich Nederlander. Als schilder verdient hij het brood voor zich en zijn gezin.

De verzoeker Omelan Kuschpeta, genoemd in artikel 1, onder 4, werd in 1924 te Haji-Starobridski (Sovjet-Unie) geboren. Zijn nationaliteit is niet bekend. In 1947 werd hij als vluchteling in ons land toegelaten; sindsdien heeft hij hier steeds gewoond. Adressant slaagde in 1956 voor het doctoraal examen economie. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw en kan als ingeburgerd worden beschouwd. Als secretaris van een stichting heeft hij genoegzame inkomsten voor zich en zijn echtgenote.

Elbertus Cornelis van der Lee, genoemd in artikel 1, onder 5, werd in 1933 te Sittard (Limburg) geboren en bezat oorspronkelijk de Nederlandse nationaliteit. Hij verloor deze door in november 1956 zonder Koninklijk verlof in dienst te treden van het Franse Vreemdelingenlegioen. Reeds na enige maanden deserteerde hij en vestigde hij zich weder in ons land. Verzoeker is sedert 1958 gehuwd met een Nederlandse vrouw; zijn zoon bezit eveneens de Nederlandse nationaliteit. Als marktkoopman voorziet adressant in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De Hongaarse verzoekster Maria Miskovics, genoemd in artikel 1, onder 6, werd in 1916 te Cegled (Hongarije) geboren. Negen jaar oud kwam zij met een kindertransport naar ons land; sindsdien heeft zij hier steeds gewoond. Zij ontving een Nederlandse opvoeding en is volledig in onze samenleving opgenomen. Als huishoudster voorziet verzoekster in haar onderhoud.

In artikel 1, onder 7, wordt voorgedragen de Duitse verzoeker Jacobus Margaretha Piepers. Deze werd in 1936 te Venlo

(Limburg) geboren en heeft daar steeds gewoond. Verzoeker onderscheidt zich niet van een geboren Nederlander. Zijn moeder is Nederlandse van origine. Als vertegenwoordiger heeft adressant genoegzame inkomsten.

De staatloze verzoeker Michaël Jozef Salobir, genoemd in artikel 1, onder 8, is hier te lande geboren en getogen en voelt zich Nederlander. Adressant is gehuwd met een Nederlandse vrouw. Als bankwerker verdient hij het brood voor zich en zijn echtgenote.

De Duitse verzoekster Maria Margaretha Schmelzer, weduwe van Leo Peter Mehlkop, wordt voorgedragen in artikel 1, onder 9. Zij werd in 1904 te Grottenrath (Duitsland) geboren en is sedert 1926 in ons land woonachtig. Verzoekster is hier ingeburgerd. Van haar tien kinderen bezitten reeds zeven, hetzij door naturalisatie, hetzij door huwelijk, de Nederlandse nationaliteit. Adressante geniet pensioen.

In artikel 1, onder 10, wordt voorgedragen Anna Steinfeld, weduwe van Hermann Gröschler. Deze verzoekster werd in 1888 te Osnabrück (Duitsland) geboren en bezat oorspronkelijk de Duitse nationaliteit. Samen met haar echtgenoot kwam zij in 1939 als Joods vluchteling naar ons land. Na te zijn ondergedoken, werden zij in 1942 gearresteerd en op transport gesteld naar het concentratiekamp Bergen-Belsen. Hier overleed verzoeksters echtgenoot. Doordat adressante in 1944 met een aantal van haar lotgenoten werd uitgewisseld tegen Duitse krijgsgevangenen, kwam zij in Palestina terecht. In 1947 keerde zij naar Nederland terug, waar zij sindsdien behoudens onderbrekingen in de jaren 1948 en 1950/1952 heeft verbleven. Verzoekster voelt zich hier thuis. Zij bezit sinds 1950 de Israëliëse nationaliteit. Naast een jaarlijkse schadevergoeding uit Duitsland ontvangt adressante een uitkering ingevolge de Algemene Ouderdomswet.

De staatloze verzoeker Max Weyl, genoemd in artikel 1, onder 11, werd in 1927 te Gronau (Duitsland) geboren en woont sedert 1938 in ons land. Hij onderscheidt zich niet van een Nederlander uit zijn omgeving. Als slager en grossier in vlees voorziet adressant in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De in artikel 2 voorgedragenen worden voor kosteloze naturalisatie in aanmerking gebracht; de verzoekers afkomstig uit Indonesië omdat zij ten gevolge van de gewijzigde staatkundige verhoudingen de Nederlandse nationaliteit buiten hun wil hebben verloren; de verzoeker genoemd onder 7 omdat de door hem verrichte Nederlandse militaire dienst daartoe aanleiding geeft.

Obet da Costa, de verzoeker genoemd in artikel 2, onder 1, werd in 1926 te Manokwari (Nederlands-Nieuw-Guinea) geboren. Sedert 1944 is hij als beroepsmilitair in dienst van de Koninklijke Marine, thans als matroos der 1e klasse. Verzoeker woont van 1951 af met zijn gezin in ons land.

De verzoekster Adriana Geertruide Albartina Dias, genoemd in artikel 2, onder 2, werd in 1931 te Soerabaja (Indonesië) geboren en verblijft sedert 1951 in ons land. Als schrijver I bij de Postcheque- en Girodienst heeft zij regelmatige inkomsten.

De verzoeker Hendrik Lodewijk Latoeperissa, genoemd in artikel 2, onder 3, werd in 1926 te Tegal (Indonesië) geboren. Van 1945 tot 1948 diende hij bij het K.N.I.L. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw. Adressant diende zijn naturalisa-

¹⁾ Zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

tieverzoek in binnen de termijn, genoemd in de Overgangsbe-
paling van artikel 3 van de wet op het Nederlandschap en
het ingezetenschap. Begin 1958 verliet hij zijn geboorteland en
vestigde hij zich in Singapore. Als bedrijfsleider van een ijs-
fabriek heeft hij genoegzame inkomsten voor zich en zijn gezin.

In artikel 2, onder 4, wordt voorgedragen de verzoeker
Frank Noldy Lezar. Hij werd in 1937 te Cheribon (Indonesië)
geboren en verblijft sedert 1956 in ons land. Adressant verblijft
in het gezin van zijn moeder en stiefvader, die de Nederlandse
nationaliteit bezitten. Als employé III bij de P.T.T. voorziet
hij in zijn onderhoud. De ondergetekende meent dat termen
aanwezig zijn om verzoeker met afwijking van de wettelijke
verblijfstermijn voor naturalisatie in aanmerking te doen
brengen.

Bernard Hendrik Sahetapy, de verzoeker genoemd in artikel
2, onder 5, werd in 1932 te Bogor (Indonesië) geboren en is
sedert 1950 in Nederlands-Nieuw-Guinea woonachtig. In 1951
opteerde hij voor de Nederlandse nationaliteit, welke handeling
evenwel geen rechtsgevolg had. Als kraandrijver verdient adres-
sant het brood.

De verzoekster Maroja Taument, genoemd in artikel 2, on-
der 6, werd in 1938 te Kalibakoeng (Indonesië) geboren. Kort
na haar geboorte werd zij in een Nederlands gezin opgenomen.
In 1950 kwam verzoekster met haar pleegmoeder naar ons
land. Adressante is op arbeidscontract werkzaam bij het Mini-
sterie van Binnenlandse Zaken.

De Duitse verzoeker Djoerd Vogt, genoemd in artikel 2,
onder 7, is hier te lande geboren en getogen en voelt zich
Nederlander. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw. Van
1953 tot 1955 was hij als dienstplichtige ingedeeld bij de
Koninklijke Landmacht; hij bekleedde de rang van sergeant.
Als stukadoor voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn
echtgenote.

De verzoekster genoemd in artikel 1, onder 9, heeft vóór het
intreden van de meerderjarigheid van haar in artikel 3 genoem-
de dochter het verzoek tot naturalisatie ingediend; het is billijk
deze dochter alsnog bij uitdrukkelijke wetsbepaling mede te
naturaliseren.

Met uitzondering van de Britse verzoeker genoemd in
artikel 1, onder 1, de Hongaarse verzoekster genoemd in artikel
1, onder 6, en de Israëliische verzoekster genoemd in artikel
1, onder 10, geldt ten aanzien van alle voorgedragenen dat zij,
hetzij omdat zij thans geen nationaliteit bezitten, hetzij omdat
zij door de voorgestelde naturalisatie hun nationaliteit zullen
verliezen, niet een dubbele nationaliteit zullen hebben.

De Britse verzoeker genoemd in artikel 1, onder 1, en de
Israëliische verzoekster genoemd in artikel 1, onder 10, moeten
om hun huidige nationaliteit te verliezen, na de totstandkoming
van hun naturalisatie daarvan afstand doen. Zij hebben zich
daartoe bereid verklaard.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.